

Arrest

nr. 239 108 van 28 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. CEUNEN
Beringsesteeweg 51
3971 LEOPOLDSBURG

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 9 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. R. JESSEN loco advocaat Mr. L. CEUNEN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 17 december 2019, verklaart er zich op 19 december 2019 vluchteling.

1.2. Op 25 februari 2020 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) genomen die per aangetekend schrijven op 26 februari 2020 naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Damascus. Daar zou u tot 2012 hebben gewoond. U bent Koerd van etnische origine. Uw familie regelde uw huwelijk, maar u had uw

echtgenoot nog niet ontmoet voor uw huwelijk. Na uw huwelijk zou u in Afrin zijn gaan wonen en u zou daar een goed leven hebben gehad. Omdat de situatie er onveilig werd, besloot u te vluchten uit Syrië.

U verliet Syrië en kwam uiteindelijk terecht in Griekenland waar u in 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. U zou uiteindelijk ook een beschermingsstatuut hebben ontvangen. De levensomstandigheden in Griekenland waren echter niet goed en samen met uw man besliste u om verder te reizen in Europa. Via Nederland kwam u terecht in België waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 19 december 2019.

Bijkomend verklaart u ook dat u relationele problemen had met uw man. U zou geschoold zijn en hij is weinig geschoold. Er zou zelfs fysiek geweld tussen jullie beiden zijn geweest, waardoor u liever gescheiden zou leven.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende bewijsstukken neer: uw Syrische identiteitskaart, een bewijs van uw huwelijk en een bewijs dat u hogere studies in Syrië zou hebben gedaan.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 3, Verklaring DVZ, punt 22; Eurodac Marked Hit), blijkt dat u sinds 21 maart 2019 internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk

artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u zich als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland in een onveilige en discriminerende situatie bevond. U zou zichzelf en uw kinderen moeten beschermen hebben tegen mensen en hangjongeren die problemen maakten en drugs gebruikten. Zo kon u daar als vrouw niet zomaar opvallende kledij aandoen in het kamp (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 7), werden vrouwen en kinderen seksueel lastiggevallen en zou specifiek een Afghaanse man geprobeerd hebben uw zoon mee te lokken met de belofte hem speelgoed te geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6, 8). Ook zouden kinderen van vluchtelingen apart onderwijs (gescheiden van Griekse kinderen) krijgen en zou uw zontje, ondanks een tussenkomst van de directie, tweemaal door de juf geduwd zijn zonder reden, waarna hij niet meer naar school wilde gaan (notities persoonlijk onderhoud, p. 5). Er moet worden opgemerkt dat deze situaties op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen of louter beperkte pogingen (zoals éénmalig naar de directie stappen) hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoedens dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van sociale (financiële) bijstand, gezondheidszorg en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. Het vermoeden dat uw

grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen neemt uiteraard niet weg dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

In het bijzonder verklaart u dat uw gezin slechts een beperkte leefloon kreeg (€390 à €395 maandelijks). Verder verklaart u dat u aanvankelijk geen woning had, maar later toch een kamer kon betrekken, maar dat u deze kleine ruimte met een andere familie moest delen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). U stelt ook dat u bij aankomst in het kamp hoorde dat er een arts was, maar dat u deze nooit heeft gezien. Er zou enkel een medewerker zijn geweest die afspraken regelde (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u wel degelijk in het ziekenhuis was opgenomen voor uw maagproblemen. U verklaart echter dat de 'dokter niet naar u luisterde' en dat u de voorgeschreven medicijnen niet moest hebben. U zou ook een nieuwe afspraak hebben gekregen, maar u zou daar niet naartoe zijn geweest (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 7). Hieruit blijkt dat er medische voorzieningen zijn in Griekenland en dat u daarvan kon genieten.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw het feit dat u in een echtscheidingsprocedure met uw man zou zitten, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).]

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming kunnen uw aanvraag niet in positieve zin wijzigen. Zij bevestigen immers gewoon uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. Verder gaat het om documenten over uw scholing en uw huwelijk. Deze elementen hebben verder geen invloed op uw aanvraag.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, of zelfs al zou u dit document hebben vernietigd, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikelen 48/4, 48/5, 57/6, § 3, 3° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van “*de algemene motiveringsplicht*”, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Nadat verzoekster met haar gezin van Syrië naar Griekenland vluchtte, diende zij er in 2018 een verzoek om internationale bescherming in en bekwam zij uiteindelijk op 21 maart 2019 een internationale beschermingsstatus. Via Nederland reisde verzoekster met haar gezin naar België, waar zij op 19 december 2019 onderhavig verzoek om internationale bescherming indient. Zij voert aan dat zij in Griekenland geen financiële ondersteuning meer kreeg nadat zij een internationale beschermingsstatus kreeg en dat de levensomstandigheden er niet goed waren. Zij wijst er tevens op dat zij relatieproblemen heeft met haar echtgenoot en dat zij liever niet met hem wenst samen te leven. In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet tot de niet-ontvankelijkheid van onderhavig verzoek om internationale bescherming omdat verzoekster in Griekenland reeds internationale bescherming geniet en er geen elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat de bescherming die zij in Griekenland geniet niet actueel of ontoereikend zou zijn.

2.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoekster er in haar verzoekschrift niet in slaagt op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.2.3. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

[...]

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

2.2.4. De Raad wijst erop dat er een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarbij elk van de lidstaten ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (*cf.* HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland*, punt 84).

Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoekster, die in Griekenland al internationale bescherming werd toegekend, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, dat zij er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet, dat aan haar internationale beschermingsstatus een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat haar levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekster verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekster kan dit vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantoonst dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen

die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken rekening houdend met alle gegevens van de zaak. Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de overheden van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekende partijen niet in staat zijn om te voorzien in hun meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hen in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekster in Griekenland essentieel zijn bij de beoordeling van haar verzoek en dat het aan verzoekster toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekster persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, noch dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Met betrekking tot verzoeksters persoonlijke situatie en levensomstandigheden in Griekenland motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u zich als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland in een onveilige en discriminerende situatie bevond. U zou zichzelf en uw kinderen moeten beschermen hebben tegen mensen en hangjongeren die problemen maakten en drugs gebruikten. Zo kon u daar als vrouw niet zomaar opvallende kledij aandoen in het kamp (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 7), werden vrouwen en kinderen seksueel lastiggevallen en zou specifiek een Afghaanse man geprobeerd hebben uw zoon mee te lokken met de belofte hem speelgoed te geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6, 8). Ook zouden kinderen van vluchtelingen apart onderwijs (gescheiden van Griekse kinderen) krijgen en zou uw zoontje, ondanks een tussenkomst van de directie, tweemaal door de juf geduwd zijn zonder reden, waarna hij niet meer naar school wilde gaan (notities persoonlijk onderhoud, p. 5). Er moet worden opgemerkt dat deze situaties op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen of louter beperkte pogingen (zoals éénmalig naar de directie stappen) hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoedens dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van sociale (financiële) bijstand, gezondheidszorg en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. Het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen neemt uiteraard niet weg dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

In het bijzonder verklaart u dat uw gezin slechts een beperkte leefloon kreeg (€390 à €395 maandelijks). Verder verklaart u dat u aanvankelijk geen woning had, maar later toch een kamer kon betrekken, maar dat u deze kleine ruimte met een andere familie moest delen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). U stelt ook dat u bij aankomst in het kamp hoorde dat er een arts was, maar dat u deze nooit heeft gezien. Er zou enkel een medewerker zijn geweest die afspraken regelde (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u wel degelijk in het ziekenhuis was opgenomen voor uw maagproblemen. U verklaart echter dat de 'dokter niet naar u luisterde' en dat u de voorgeschreven medicijnen niet moest hebben. U zou ook een nieuwe afspraak hebben gekregen, maar u zou daar niet naartoe zijn geweest (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 7). Hieruit blijkt dat er medische voorzieningen zijn in Griekenland en dat u daarvan kon genieten.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw het feit dat u in een echtscheidingsprocedure met uw man zou zitten, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).]

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming kunnen uw aanvraag niet in positieve zin wijzigen. Zij bevestigen immers gewoon uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. Verder gaat het om documenten over uw scholing en uw huwelijk. Deze elementen hebben verder geen invloed op uw aanvraag.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

In haar verzoekschrift komt verzoekster dienaangaande niet verder dan te volharden in haar eerdere verklaringen en te citeren uit een reeks rapporten (verzoekschrift, p. 6-8). Zoals hiervoor uiteengezet, dient verzoekster *in concreto* aan te tonen dat de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, of dat zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Een loutere verwijzing naar algemene informatie die geen betrekking heeft op haar persoon, volstaat hiertoe allerminst.

Waar verzoekster aanvoert dat onvoldoende rekening zou zijn gehouden met het kwetsbaar profiel van haar en haar gezin daar zij twee minderjarige kinderen heeft, laat zij na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze het loutere feit dat tot haar gezin ook twee minderjarige kinderen behoren, ertoe zou leiden dat de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, of dat

zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Er werd in de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing wel degelijk rekening gehouden met verzoeksters kinderen. Zo wordt onder meer terecht vastgesteld dat verzoeksters kinderen naar school konden gaan, dat er overleg werd gepleegd in verband met problemen op school, dat er medische zorgen ter beschikking waren. In haar verzoekschrift komt verzoekster dienaangaande niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen dat haar zoontje in het vluchtelingenkamp werd bedreigd door een Afghaanse medebewoner, dat er problemen waren op school waarbij de directie is tussengekomen en dat *“De vluchtelingen worden afgescheiden van de Griekse kinderen waardoor zij het gevoel krijgen ‘anders’ te zijn”*. De bedreiging vanwege een Afghaanse medebewoner in het vluchtelingenkamp was een eenmalige gebeurtenis, waarna verzoekster en haar gezin naar het Griekse vasteland verhuisden en kan als zodanig bezwaarlijk aantonen dat verzoekster en haar gezin in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden terecht komen. Dat er geen gevolg zou zijn gegeven aan de problemen die haar zoon op school ondervond, blijft een louter blote bewering. Hetzelfde geldt voor het verklaren dat kinderen van vluchtelingen op school worden gescheiden van de Griekse kinderen, zonder dat dit wordt geplaatst in de werkelijke context zoals eventuele inloopklassen of de noodzaak van specifieke, aan hen aangepaste lesvorm teneinde anderstalige kinderen in staat te stellen de leerstof zo goed mogelijk te verwerken. In zoverre verzoekster aanhaalt dat zij en/of haar kinderen hierdoor worden gediscrimineerd, dient erop gewezen dat, om tot de toekenning van internationale bescherming te leiden, moet de discriminatie van die aard zijn dat aanleiding wordt gegeven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven er ondraaglijk wordt. De *in casu* ingeroepen discriminatie blijft niet enkel een loutere bewering maar hoe dan ook zijn de aangehaalde feiten, in zoverre al sprake van discriminatie, onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een nood aan internationale bescherming. Verzoekster toont geenszins *in concreto* aan dat het gescheiden les geven voortspuit uit een discriminerende bejegening van (kinderen van) vluchtelingen in Griekse scholen. Waar verzoekster aanhaalt dat zij zelf seksueel werd geïntimideerd in het vluchtelingenkamp, dient erop gewezen dat zij en haar gezin verhuisden naar het Griekse vasteland. Bovendien blijkt uit haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS dat zij aanklaagt dat zij als vrouw niet zomaar opvallende kledij kon aandoen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7), hetgeen op zich bezwaarlijk kan worden beschouwd als voldoende zwaarwichtige discriminatie in voormelde zin. Waar verzoekster nog aanvoert dat zij een kwetsbaar profiel heeft aangezien zij *“in een echtscheidingsprocedure [is] verwickeld met haar echtgenoot met wie ze heden nog moet samenleven”*, laat zij na *in concreto* aan te tonen op welke wijze het loutere feit dat zij in een echtscheidingsprocedure zou zijn verwickeld dan wel dat zij intussen gescheiden is van haar (ex-)echtgenoot, ertoe zou leiden dat de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, of dat zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Het louter opwerpen van de bewering een kwetsbaar profiel te hebben zonder concrete elementen aan te halen die op een eventuele verhoogde kwetsbaarheid zouden kunnen duiden, volstaat geenszins.

Waar verzoekster er verder op wijst dat zij en haar gezin een kamer deelden met andere vluchtelingen die zij niet kende, dient vastgesteld dat verzoekster over huisvesting beschikte. Verzoekster toont deze situatie overigens niet aan terwijl niet kan worden ingezien waarom ze hierover geen objectieve gegevens kan neerleggen. Verzoekster en haar kinderen tonen dan ook andermaal niet aan dat zij in een zeer verregaande toestand van materiële deprivatie terecht zouden komen.

Waar verzoekster stelt dat zij er in Griekenland alles aan heeft gedaan om werk te vinden maar dat dit voor haar onmogelijk was daar *“zij de taal niet 100% machtig is en er in Griekenland reeds een economische en financiële crisis heerst”*, dient vastgesteld dat, nog daargelaten verzoekster ook geen Belgische landstaal spreekt, verzoekster nalaat *in concreto* uiteen te zetten welke stappen zij dan wel zou hebben gezet op werk te vinden. De Raad kan aannemen dat het Grieks niet beheersen een bijkomende hinderpaal is doch er kan bezwaarlijk worden vastgesteld dat verzoekster “alles” in het werk heeft gesteld om werk te vinden. Het feit dat de economische en financiële situatie in Griekenland moeilijk is, toont niet aan dat er in hoofde van verzoekster sprake zou zijn van een ontoereikende bescherming of een nood aan internationale bescherming ten aanzien van Griekenland. De moeilijke economische en financiële toestand heeft immers ook een impact op de Grieken. Zoals hoger reeds gesteld, gelden in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen,

geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. Verzoekster toon niet *in concreto* aan dat er in haar hoofde sprake zou zijn van een ontoereikende bescherming of een nood aan internationale bescherming ten aanzien van Griekenland. Wat betreft de mogelijkheid om taallessen te volgen, toont verzoekster niet aan welke stappen zij hiertoe zou hebben ondernomen. De loutere verwijzing naar algemene informatie waaruit blijkt dat de mogelijkheden om Griekse taallessen te volgen beperkt zijn, volstaat geenszins om *in concreto* aan te tonen dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om werk te vinden.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt: *“Tenslotte dient er eveneens benadrukt te worden dat verzoekster en haar gezin geen aanspraak kunnen maken op sociale voorzieningen. Hoewel dit in theorie mogelijk zou moeten zijn, is het in de praktijk voor erkende vluchtelingen haast onmogelijk.”*, komt zij opnieuw niet verder dan het opwerpen van een blote bewering en te verwijzen naar de onderdelen van algemene informatie die hoe dan ook geen betrekking heeft op haar persoon. Aldus slaagt verzoekster er niet in om *in concreto* aan te tonen dat zij en haar gezin geen aanspraak konden maken op *“sociale voorzieningen”*. Dit klemt des te meer daar uit haar verklaringen blijkt dat zij en haar gezin wel degelijk een financiële tegemoetkoming ontvingen, dat zij toegang hadden tot medische zorg en dat haar kinderen naar school konden gaan.

Waar verzoekster stelt: *“De medische zorgen in Griekenland zijn ontoereikend. Bovendien haalt verzoekster nog aan dat zij niet over de medische zorg beschikte die noodzakelijk was. Zij stelde de organisatie van het vluchtelingenkamp in kennis van een ernstige darmproblematiek. Zij zag slechts éénmaal een dokter die haar medicatie voorschreef die niets aan het probleem veranderde. Deze problematiek wordt eveneens erkend door het landenrapport van AIDA.”*, komt zij opnieuw niet verder dan het opwerpen van een blote bewering hetgeen allerminst volstaat teneinde *in concreto* aan te tonen dat zij in Griekenland geen of onvoldoende medische zorgen kreeg. Door systematisch te verwijzen naar louter algemene informatie gaat verzoekster bovendien in tegen haar hiermee strijdige eigen verklaringen. Zo verklaarde verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat zij wel degelijk werd opgenomen in het ziekenhuis voor haar maagproblemen maar dat zij niet naar de dokter luisterde en de voorgeschreven medicijnen niet moest hebben, alsook dat zij een nieuwe afspraak kreeg waar zij echter niet naartoe ging (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Verzoeksters bewering in haar verzoekschrift dat zij slechts eenmaal een dokter zag die haar medicatie voorschreef die niet hielp, valt niet te rijmen met haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud. Als zodanig komt de geloofwaardigheid ervan op de helling te staan. Aldus toont verzoekster geenszins *in concreto* aan dat zij in Griekenland geen of onvoldoende toegang had tot medische zorg.

Voor het overige voert verzoekster geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven. Aldus blijven deze motieven onverminderd overeind.

Rekening houdend met het voorgaande motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tevens terecht als volgt:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden

geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, of zelfs al zou u dit document hebben vernietigd, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X)."

2.2.5. De Raad oordeelt dat verzoekster geen argumenten, gegevens of stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. COCHEZ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. COCHEZ

K. DECLERCK